

værdi, der er i Brødkornet. Der er ganske vist ytret Tvivl om, hvorvidt 43 eller 44 Kr. kan slaa til, og jeg takker Landbrugsministeren for hans Udtalelse om, at han regner med, at der ikke kan ske Forandring i Prisen uden i opadgaaende Retning. Jeg lægger nemlig overordentlig stor Vægt paa, at den Pris, der bliver betalt, bliver saa høj, at det ikke med Grund kan siges, at Foderværdien ikke er dækket. Vi har nu i en lang Aarrække haft det saaledes, at det, at vi har afleveret Brødkorn, har været ensbetydende med, at vi har svaret en Skat; og da det særlig er visse Egne, der har lidt stærkt under det, tror jeg, at vi ikke kan blive ved med at overhøre det Krav, at nu skal vi have en Pris, hvorved vi undgaar denne Uretfærdighed. Jeg vil derfor mene, at naar vi kan faa Lovforslaget gennemført paa det Grundlag, Ministeren her har forelagt, eller dog med nogle faa Ændringer, vil vi faa en Kornlov, som vi kan være tjente med at komme ud til vore Vælgere med; og dersom vi kan faa det ordnet saaledes, at vi kan faa sat en Pris, som alle maa indrømme i Virkeligheden giver Dækning for den Foderværdi, der er i Brødkornet, har jeg ikke det mindste imod, om de Herrer Niels Frederiksen og Hauge med deres Partifæller rejser ud omkring og fortæller, at nu har vi faaet Hr. Rodes Kornlov igen. Jeg tror, at de kun vil opnaa at konstatere, at de i Virkeligheden ikke er i Kontakt med Landbrugerne i dette Tilfælde. Dette er, hvad jeg vil sige i Almindelighed om Kornlovens Tendens, og hvad jeg anser for Hovedsagen i Forslaget.

Men der er en enkelt Ting, jeg vil gøre nogle faa Bemærkninger om, noget, som Hr. Pitzner ogsaa har været stærkt inde paa lige saa vel som Hr. Sporn-Fiedler; det er den hollandske Vægt. Det forekommer mig, at der her er et Forhold, som man ikke kan lade ude af Betragtning. Vi har før haft stor Strid om den hollandske Vægt, og vi er efterhaanden kommet bort fra den. Naar der blev sagt, at det er Uret, at den daarlige Rug skal betales med samme Pris som den gode Rug, er dette i og for sig rigtigt. Jeg vil gerne være med til at træffe Foranstaltninger, som kan animere Folk til at levere Rugen saa god som muligt, men vi maa huske paa, at selv om hollandsk Vægt i nogen Grad kan være Udtryk for, hvad Rugen er værd ved Bagning til Brød,

er det ikke sagt, at det samtidig er Udtryk for, hvad den er værd til at fodre op, og det forekommer mig, at den foreslaaede Ordning ikke rammer helt retfærdigt. Der er vist ingen Tvivl om, at naar vi tager Rug til 120 Pund og til 100 Pund, er der en betydelig Forskel paa Værdien baade til Bagning og til Foderbrug, men jeg tvivler om, at denne Forskel svarer til det foreslaaede Fradrag, og jeg tror, at de, som avler den lette Rug, i de fleste Tilfælde vil sætte overordentlig Pris paa at beholde den frem for at sælge den til denne Underpris. Jeg vil derfor henstille, om der ikke kunde ske en Ændring i dette Forhold. Der bliver gjort Indvending imod, at Korn fra 114 til 118 Pund hollandsk skal betales med samme Pris, og der er i og for sig ogsaa nogen Fare derved. Det kan ikke nægtes, at baade Hr. Sporn-Fiedler og Hr. Hauge har lidt Ret, naar de nævner, at det Spillerum, der er sat, i Virkeligheden giver Anledning til, at Lagerindehaveren kan faa en Ekstrafor-tjeneste ved at blande Rugen. Vi kunde maaske imødekomme Kravet om at faa det ændret ved til Gengæld for, at vi giver Afkald paa den Fordel, som deri er indeholdt for dem, som avler den lavvægtige Rug, at gøre den Indrømmelse, at der ikke sker et saa stort Tillæg eller Fradrag for hvert Pund hollandsk. Hr. Pitzner gjorde opmærksom paa, at i Forhold til den Pris, hvortil Rugen skal afleveres til Bagerne, er 40 Øre for højt et Tillæg eller Fradrag, og jeg tror, at Hr. Pitzner har Ret deri. Jeg vil gerne, at det kommende Udvalg tager under Overvejelse, om der ikke kunde bødes lidt paa de uheldige Forhold for dem, som avler den lavvægtige Rug, derved at der sker et ret betydeligt Fradrag i denne Tillægspris eller Fradragspris, der skal sættes for hvert Pund hollandsk. Rugens Vægt svinger op og ned. Vi maa huske paa, at de, som lider haardest under den hollandske Vægt, er de samme, som i Krigsaarene Aar efter Aar har lidt haardest under hele Kornordningen, nemlig de, som i Almindelighed bor længst fra Havne og ogsaa længst fra Stationer, hvilket giver en Ekstraudgift til Fragt, saaledes at Majsen staar dem i en højere Pris, naar de faar den ført hjem. Det vil derfor være dobbelt uretfærdigt, hvis de igen skal straffes med at faa en mindre Betaling for Rug.

Jeg kan saa udmærket godt forstaa den Tanke, som ligger til Grund for den Udtalelse, at vi ikke kan blive